

Consell 16. La dispersió arreu ens pot enfortir

El meu nom és Srdja Popovic i això és *Everiday Rebellion*. El consell d'avui és sobre "tàctiques".

Quan dius lluita noviolenta normalment pensem en un munt de gent concentrada al carrer, mítings davant d'una assemblea, ocupació de l'espai... Aquesta és la imatge que et donen els mitjans de comunicació. Però aquesta és, tant sols, una petita part del repertori de la lluita noviolenta, la de les tàctiques de concentració, que es basen en concentrar tots els teus recursos en un sol lloc; convocar molta gent en un lloc molt petit durant una estona breu. De vegades les tàctiques de concentració són molt útils, sobretot per la batalla final o la fase final de la lluita noviolenta. Però en la pràctica hauríeu de centrar-vos en el que s'anomena tàctiques de dispersió: repartir les activitats i els activistes per tota la ciutat, per tot el país i això crea confusió i horror en l'oponent.

Petites tàctiques de dispersió, amb un risc molt baix, van ser crucials no només a Sèrbia. Us recordo no només les cassolades de cada vespre des de les finestres, en la lluita xilena quan Pinochet s'endurí i va amenaçar de matar als manifestants, sinó també quan ells van decidir posar-se a caminar lentament i a conduir a poc a poc i immediatament van bloquejar Santiago de Xile. I també van ser útils en la primavera àrab: imagineu petites accions de resistència, grups reduïts de persones sortint de la plaça Tahrir per ocupar altres llocs d'Egipte.

Poseu a prova tot el que teniu en el repertori i deixeu els grans mítings i manifestacions, sobretot si us esteu oposant a un règim molt repressor.

Les petites accions de resistència han demostrat ser molt útils en països opressors ben diferents.

Prou de desitjar. Feu que passi.

<https://www.youtube.com/watch?v=SNFjzM1AxRE&t=24s>